

Een nieuw Stenen Tijdperk?

Vreemde vraag? Ik ben zo vrij om te beweren dat dit niet zo is. De aarde is al miljoenen jaren in beweging. We hebben het niet meegemaakt en we kunnen dan ook niet uit eigen ervaring spreken, maar de klimatologische omstandigheden zijn niet altijd hetzelfde geweest. We hebben op school geleerd dat er een Stenen Tijdperk bestond, de mensen in de IJstijd leefden, dat er een Plastoceen en Eoceen tijdperk bestond en nog meer van dergelijke onwerkelijke namen. We kunnen ons daarbij als gewone leken ook geen voorstelling bij verzinnen, ook al wordt dat wel geprobeerd, waarbij we dan de meest onwerkelijke afbeeldingen te zien krijgen.

Bij het Stenen Tijdperk kunnen we ons wel iets voorstellen. Je denkt dan aan landschappen met veel stenen, stenen holwoningen, gereedschappen van steen, karren met stenen wielen, denk aan de Flintstones, en natuurlijk de Hunebedden. Hier en daar is dat landschap versierd met groene vlekken, zijnde bomen en akkers en misschien ook weiden waarop dan vreemd gebouwde runderen lopen. De mens moest immers ook eten en drinken en we kunnen ons niet anders indenken dan dat dit gedaan werd op dezelfde manier als nu.

Dat Stenen Tijdperk ligt ver achter ons, want we kunnen onze aardkloot nu alleen maar voorstellen zoals hij nu is met bossen, velden, akkers, mooie of minder mooie tuinen en parken, waarin kleurige bloemen en machtige bomen groeien. En dat alles dan weer ontsierd door allerlei stenen of houten bouwsels, waarvan we denken dat deze ons bestaan verrijken of versomberen.

Of er een nieuw Stenen Tijdperk komt? Ik zou het niet weten, maar je het je wel een beetje indenken. Tot voor enkele jaren hadden we de rage dat iedere tuin, groot of klein, een lustoord van groen gras en kleurige bloemen moest zijn voorzien van fraaie paden met lieflijke pergola's, prieeltjes, rustieke banken en intieme zitjes. De tuincentra speelden er maar al te graag op in en het assortiment bloemen en planten, bomen, tuingereedschappen en gemakmeubilair werd steeds groter, uitgebreider en kleurrijker. Er werden heuse wedstrijden georganiseerd wie de mooiste tuin had en voor de grotere tuinen werden er open dagen gehouden. Het ene deel van het mensdom kon zich dan vergapen aan wat de groene vingers van het andere deel hadden geproduceerd.

Maar niets of niemand is veranderlijker dan de mens. Hij realiseerde zich dat het onderhouden van die fleurige gewassen, fraaie paden en sierlijke bouwsels toch wel veel tijd in beslag neemt. Tijd die je niet kunt besteden aan andere 'leuke dingen voor de mensen'. Je kunt dan niet naar een bepaald dance-event, open dag van de mottenballenclub of een kleurenloop, waarbij je door toeschouwers wordt ondergespoten met kleurensputbussen of bestrooid met levensgevaarlijk kleurig strooipoeder, wat ook niet goed is voor de gezondheid. En ja, van die idyllische tuinpadjes krijg je door de steeds maar toenemende regenbuien toch vuile voetjes en van dat gezellige gazonnetje moet je wél regelmatig het gras maaien, wil je niet de kans lopen dat je door het hoog opschietende gras door een teek wordt gestoken. En van het regelmatig snoeien van de bomen en struiken krijg je zulke ruwe handen.

Daar moet dus iets tegen gedaan worden en daarom werd het wiel weer opnieuw uitgevonden. De idyllische padjes en knusse gazonnetjes worden nu vervangen door paden en pleintjes van, meestal donkergrijze, stenen of tegels. De voetjes worden daar ook niet zo vuil van en je hoeft ook minder onkruid te verwijderen. Nadeel is weer dat het water niet meer zo snel in de bodem verdwijnt, maar daar moet de gemeente dan maar een oplossing voor zoeken. En zo zien we langzaam maar zeker de bekleding van vooral voortuinen / -tuintjes veranderen in eentonige grijze vlaktes, waardoor het aanzien van de straat en daardoor ook de buurt, steeds eentoniger en saaier en grijzer wordt. Niks kleur en fleur, groei en bloei. Maar ook aan de groei en bloei van de achtertuinen wordt steeds meer gemorrelt. De 'ligweide' wordt een plateau van steen, met een gat waarin dan nog een boom geplant kan worden om de boel wat op te vrolijken en later voor wat schaduw te zorgen.

En als dat alles is aangebracht gaan we klagen dat we bijna geen zwaluwen, mussen of ander kleurig gevogelte meer zien. Dat er steeds minder vlinders voor de nodige (kruis)bestuivingen komen, waardoor er steeds minder natuurhoning in de aanbieding is.

Wat is de mens toch een vreemd wezen. We willen vooral leuke en gezellige dingen in ons bestaan meemaken, want het leven is al ingewikkeld genoeg. We versieren onze huizen met enorme tuilen bloemen, die we op de markt of de bloemist halen en dan leggen we onze tuinen vol met treurig stemmende grijze stenen en tegels, waar we dan ook weer het nodig is onkruid uit de voegen te verwijderen. Willen we dat allemaal niet? Willen we groei en bloei in onze tuintjes, parken of op onze balkons? Daarvoor bestaat maar één advies. ‘Zet eens flink de bloemetjes buiten!’

Augustinus.